HAIMO ALTISSIODORENSIS

12. Jh.

Seite 130r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26001
Copyright: Admont, Benediktinerstift

habitaculū eternū. neq; ciuitatē semp manen
tē. quō mundus transibit cū ēcupiscentia eius.
Qua ppter debemus tendere sūmus nisi ad ciuita
tē celestē ierlm. q̄ habitatorē habet dm̄ eterna
lit pmansura. Per ipsū q̄ hostiā laudis semp
do offerimus. id est fructū labiorū ēfitentiū no
mini ei. Et ipsū idest ap̄m debem offerre do
pat sacificiū laudis cū grārum actiones pomib
bonis. ab illo pceptis. Idcirco aūt grārū actio
nes fructū labiorū uocat. q̄ ea dē laudis cū grā
actiones fructū pmiorū merentur. Unde apls
dicit. q̄ oris confessio fit ad salutē. Illi q̄ pecu
des offerebant. nos aūt nichil hoc offerimus.
si; solā grārū actionē do offerre debem. De hoc
sacficio dicit psalmista. Immola do sacficiū
laudis. Beneficientiae aūt cū cōmunionis no
lite obliuisci. Talib enim hostiis pmeretur ds.
Beneficus dicit homo largus. cū elemosine de
ditus. Inde beneficia dicunt largitas elemosinarū.
Beneficientiae inquit cū cōmunionis nolite ob
liuisci. id est largitatē elemosinarū cū cōmuni
onis. q̄ cōmunicare cū participare debetis ali
is ex facultatib uris. nolite obliuisci. si alia ra
pere uias substantias tamen ex eis q̄ habetis
elemosinas dare nolite obliuisci. sicē pphā dicit.
Beatus qui intellegit super egenū cū pauperem.
Talib enim hostiis cū munerib elemosinarū pme
ret ds adipisci. Unde dicit pphā. Misericordiam uolo
cū n sacficiū. Non ē considerandus paup q̄ uidet
accipe. sed potius qui uult dare elemosina
enim quē pauperi largit intra. a do recipietur
in celo. Et nolite attendere. qd hoc est redditu
rus qd accepit. Tu enim terrā dedisti. ille celū red
det. Temporalia dedisti. ēna mereberis.

Et e · B · P · A · Ad Hebreos ·

Fratres. Plures facti sunt sacdotes secdm
legem. idcirco qd morte phiberent pma
nere. Hic aūt id ē ihc cui pat dixit. cū iure
iurando. tues sacdos in ētinum. eo qd maneat
in ētinū semptinū hr sacdotiū. Duas ponit hic
differentias beatus apls. quia sacdos nr non
habet finē sicē sacdos legis. cū q̄ cū iure iuran
do suū sacdotiū possessurus ē. Quia enim sac
dotes legis mortales erant. plures facti sunt
sacdotes in ipsa lege sicē aaron cū filii eius.
idcirco quod morte puenti phiberentur
pmanere in sacdotio. Alor tūs enim patrib
succedebant filii in locū ipsorū. Ihc aūt quia
solus immortalis ē semptinū hr sacdotiū
nec ullū habere poterit subsequtē eo qd
ipse maneat in ētinū. Sequit. Unde cū salua
re in ppetuū potē. accedens p semetipsū
addm. semp uiuens ad intpellandū pnob
Qd ū quida codices habent p semetipsum
accedens addm. quida ū pluralī numero ac
cedentes utrūq; recipi potē. Xpc enim pontifex nr n ptū pontificē maiorē se accedit
addm patrē s; p semetipsū. idoq; potē sal
uare in se credentes. Potē cū ita intellegi qd
dicit saluare in ppetuū potē accedens per
semetipsū addm. Hos qui puri hominēs su
mus pullū accedum addm patrē q̄ medi[illegible]
nr assistens. assistit uultu dī pnob dirigen
tes pullū pces nias ad patrē. Unde sacdotes
ecclē altari assistentes dicunt. Suscipe dne
sce pat pces ppli tui. p dnm nrm ihm cū
filiū tuū. Et cū semp uiuit. semp intpellat
pnob. Alii ū pontifices q̄ n semp erant. n

Haimo.

II

III

IIII

V

VI